

การนับมติที่ประชุม

กรณี กรรมการลงมติเห็นชอบน้อยกว่าจำนวนกรรมการที่ออกเสียง

ในชีวิตการทำงานของแต่ละคนที่ทำงานในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐคงได้ผ่านการประชุมกันมาบ้างแล้วเพราะการประชุมถือเป็นเรื่องที่สำคัญในการทำงาน สาเหตุที่ต้องมีการประชุม อาจเกิดขึ้นได้หลากหลายปัจจัย เช่น การประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการทำงาน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงาน การอัปเดตสถานการณ์ต่างๆ ในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการติดตามความคืบหน้า การวางแผน และการระดมสมองเพื่อหาไอเดียใหม่ ๆ ตามแต่การนัดหมายของแต่ละทีว่าจะมีวาระการประชุมอย่างไร ในการประชุมโดยเฉพาะการประชุมของคณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาทางปกครอง ซึ่งหมายถึงคณะกรรมการที่ประชุมเพื่อเตรียมการจัดให้มีคำสั่งทางปกครองนั่นเอง มีหลายเรื่องที่น่าสนใจ เช่น องค์ประกอบองค์ประชุมของคณะกรรมการ มติที่ประชุม การรับรองรายงานการประชุมในบทความฉบับนี้ขอหยิบยกเฉพาะเรื่องการนับมติที่ประชุม กรณี กรรมการลงมติเห็นชอบน้อยกว่าจำนวนกรรมการที่ออกเสียง จะนับมติที่ประชุมอย่างไร

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการประชุมครั้งหนึ่งของคณะกรรมการที่มีจำนวนกรรมการทั้งหมด ๒๐ คน ปรากฏว่ามีกรรมการเข้าร่วมประชุมจำนวน ๑๖ คน เมื่อถึงขั้นตอนการลงมติปรากฏผลการลงคะแนนว่ามีกรรมการเห็นชอบด้วยกับเรื่องที่เสนอจำนวน ๕ คนไม่เห็นชอบ ๔ คน และมีกรรมการงดออกเสียงจำนวนมากถึง ๗ คน จะเห็นได้ว่าคะแนนเสียงที่ได้รับความนิยมมากที่สุดมีจำนวนเพียงแค่ว่า ๕ คน เมื่อเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นแล้วประธานที่ประชุมจะสรุปผลมติที่ประชุมอย่างไรเพื่อให้เกิดความถูกต้องจึงได้มีการหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงแนวทางการนับมติที่ประชุม

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยข้อหารือดังกล่าวโดยได้วางหลักพร้อมกับอธิบายเรื่องการหามติของคณะกรรมการโดยการนับคะแนนเสียงไว้ดังนี้ โดยทั่วไปหลักการหามติของคณะกรรมการโดยการนับคะแนนเสียงนั้นแบ่งออกได้เป็นสองแบบ ดังนี้

(๑) เสียงข้างมากแบบธรรมดา (Simple Majority) หมายถึง คะแนนเสียงข้างมากของผู้ซึ่งประกอบเป็นองค์ประชุมและได้ออกเสียงลงคะแนนให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในเรื่องนั้น การงดออกเสียงคะแนนหรือไม่อยู่ในที่ประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ย่อมไม่ถือว่าเป็นการออกเสียงจึงไม่อาจนับคะแนนเหล่านั้นไปรวมกับการออกเสียงลงคะแนนของฝ่ายที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยได้

(๒) เสียงข้างมากแบบเด็ดขาด (Absolute Majority) หมายถึง คะแนนเสียงข้างมากของจำนวนทั้งหมด ซึ่งอาจกำหนดให้เกินหนึ่งหรือมากกว่านั้น เช่น สองในสาม หรือ สามในสี่ของสมาชิกหรือกรรมทั้งหมดหรือเท่าที่มีอยู่ในกรณีนี้การหามติของที่ประชุมจึงต้องให้ได้คะแนนเสียงตามที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะมิผู้ลงคะแนนเสียงเท่าใดมาประชุมเท่าใด หรืองดออกเสียงเท่าใด คะแนนเสียงที่จะถือเป็นมติได้ต้องได้คะแนนเสียงตามที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะมิผู้ลงคะแนนเสียงเท่าใด มาประชุมเท่าใด หรืองดออกเสียงเท่าใด คะแนนเสียงที่จะถือเป็นมติได้ต้องได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้เท่านั้น

สำหรับข้อเท็จจริงในกรณีนี้เมื่อปรากฏว่ามาตรา ๒๕ วรรคเจ็ดประกอบกับมาตรา ๑๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่าการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก โดยมีได้กำหนดว่าต้องเป็นเสียงข้างมากของทั้งหมดจึงต้องหมายความว่าเป็นการกำหนดให้ถือเสียงข้างมากแบบธรรมดา ที่จะต้องนับคะแนนเสียงเฉพาะกรรมการซึ่งออกเสียงลงคะแนนเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในเรื่องดังกล่าวนี้ ส่วนกรรมการที่งดออกเสียงและกรรมการที่ขาดประชุมย่อมไม่อาจนำมานับเป็นคะแนนเสียงได้ ดังนั้น คะแนนเสียงที่ให้ความเห็นชอบแม้จะมีเพียง ๕ คะแนนแต่ก็เป็นเสียงข้างมากของผู้ออกเสียงลงคะแนน ([คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ กฤษฎีกาเรื่องเสรีที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๘](#))

จากข้อความข้างต้นถือเป็นแนวทางปฏิบัติงานที่ดีสำหรับผู้ที่ต้องประชุมงานบ่อยๆ ว่าหากเกิดกรณีแบบนี้ขึ้นจะได้นับมติที่ประชุมได้อย่างถูกต้อง วันนี้ขออนุญาตเล่าสู่กันฟังเพียงเท่านี้ก่อนไว้พบกันใหม่ในบทความฉบับหน้าครับ